

Özlem Ve Pia

– Fasl-ı Hazân · 01 Ekim 2020

---

yağmur başladı yine aklımda ucu açık kelimeler
Bu gün ilk dizelerimi yazıyorum sana dair...

ne yana dönsem hüzün
ne yana dönsem bilinmezlik

nasıl başlayayım söze Pia
yeni öğrendim ikinci bir adın olduğunu ve anlamını
saçlarının rengini
yanağındaki gamzeni
çok önceden öğrenmiştim
gülmekten çok ağlamaya meyilli bakışlarını da
ölüm ve çiçeği
ilk defa kullanıyorum bir cümlede

.....
ne çok şiir yazar şairler eylülde
oysa bütün aylar hüzün ortağımdır benim
senli heceler yazmaya başlamam bir tesadüf mü Pia
yoksa inanmadığım eylülün büyüğü mü

kızılırmak bütün hikayelerimi bilir benim
kayboluşlarımı , hayallerimi
ve hatta en sevdiğim türküleri

türkü dedim de
dün ölüm yıldönümüydü ustanın
hani
'aşk seven gönülde güzel' demişti
kim diye sorma sakın Pia
hem ben gücenirim
hem de Neşet Ertaş usta...

.....
güne senle başlıyorum Pia

ne olacağını düşünmeden yarının
ilk seni arıyorum
sabahın en uzun gölgelerinde
yıkasam da yüzümü
su değdirmiyorum sen yanına

yağmur Başladı yine Pia
çok olmadı sen gideli
gözlerini
ellerini
saçlarını
en çok da
kendin oluşunu yazmak istiyorum
geride bıraktım dünleri
kimse bilmesin istiyorum mazimi
ve en çok da yârini
ve tüketmeden umutlarımı
bendeki seni yazmak istiyorum Pia

...

bu sıralar
dalıp gidiyorum ara, ara
nefessiz kalıyorum her uyanışımda
asırların yorgunluğu var üzerimde sanki
ya da gördüğüm kâbuslar beni böyle yoran

.....

yazamadım birkaç gündür Pia
ne tek cümle ne de tek hece
söz edemedim masmavi umutlarından
koklayamadım
göğsünde büyüttüğün ölüm çiçeğini

bakamadım gözlerinin içine
bir şiirlik de olsa
silemedim bakışlarındaki çocuğun hüzünlerini

...

yine bir gecenin koynundayım
kıtalar ötesinden sesin geliyor Pia
afrika kokuyor sesin
kara derili çocuklar tutmuşlar ellerinden
muson yağmurları yağıyor üstünüze
yürüyorsun çıplak ayaklarınla
çocuklar da çıplak ayaklı
Ve ben sen oluyorum Pia
çocuklar sen oluyor
tüm dünya sen oluyor
Ve sen umut oluyorsun

.....

şikayetçiyim
hem varlığından hem yokluğundan Pia
ya çok hızlı akıyor zaman
ya da öylece ve inatla duruyor yerinde

yağmurluymuş senin şehrin
üstelik gecenin masumiyeti ninniler söylüyormuş...

yorgunum Pia çok yorgun
yorgun ve yitlik zamanındayım karanlığın
ay ışığı düşüyor kurak yanıma
basma fistanlı bir kız çocuğu
gün boyu su çekiyor bir kuyudan
çeviriyor kuyunun çıkırgını hayallerinin istikametinde

masal bu ya
birden sen oluyorsun o kız çocuğu Pia
büyüyorsun
saçların omuzlarına dökülüyor
eğiliyorsun kuyuya
suyun aynasındaki resmine bakıyorsun
görmüyorsun kuyunun dibindeki beni
önce yavaştan

sonra tüm avazımla ismini haykırıyorum
duymuyorsun beni
duyuramıyorum sana sesimi Pia

.....

eylül bitti Pia
sırası geldi ekimin
tohumlar ekiliyor şimdi
senin küstüğün topraklara

.....

cıvıltılarım sustu
çoktan uçup gittiler
dallarımda misafir ettiğim kuşlar
hazanın en koyusu yamacımda şimdi
yalnızlığımı hiç sorma
döküldü tüm yapraklarım Pia

.....

günaydın Pia
hiç kalaksım yok yataktan
hele ki soğuk suyla yüzümü yıkamak...
radyoyu açmışsın yine
kızartma kokuları geliyor mutfaktan
aç değilim ki ben
uykum var
hem de çok uykum var
dün gece de ölümüne yatmıştım uykuya
ama yine uyandım sabaha
dışarıya bakıyorum
perdelerini çekmediğim pencereden
yüzü yere değmek üzere gökyüzünün
bilirsin hiç de sevmem böyle kasvetli havaları
esler geliyor salondan
hep olsun dediğim sesler
kapatıyorum gözlerimi sımsıkı
biliyorum ki
az sonra gelip günaydın diyeceksin
günaydın Pia
öyle ağır ki nefes almak Pia

ağır geliyor artık sensizlik...

.....

havalar soğumaya başladı Pia
bilmiyorum gidişinin kaçıncı yılı...
yine bir şiirin içerisindeyim
sarmaş dolaş mı desem
kavga gürültümü desem
yollardan geldim Pia
kalabalık bir şehrin ağırlığı üstümde
atamadım üstümden ko(r)kularını
adını söylemek kolay da o şehrin
manasına takıntılıyım
Ve kararsızım
an'ına mı yoksa kara'sına mı
karar veremiyorum

.....

kolay değil Pia
hasretine türkü söylemek
ve sen giderken
sesimi
nefesimi tüketmek
ve senli şiirlere sensizliği iliştirmek..

kolay değil
bir emanete sahip çıkmak
esirgemek iki gözünden
kıblene koyup
ibadet eder gibi beş vakit
yetmez beş vakit
on vakit
yüz vakit
kokusunu korkusuyla bir edip
yüreğinin öksüz kalan yanına
ninniler söylemek
kolay değil Pia

kolay değil Pia
içindeki kavgayla baş edip
kafesteki muhabbet kuşlarıyla
her gün aynı sohbeti etmek
kediye süt vermek
akşama ne yiyeceğini düşünmek
hem de kahvaltı saatinde
yaşadığını kendine ispat etmek
Çok zor
hem de çok zor
dimdik ayaktayım
Ve
drmedi hala hasretin beni diyebilmek Pia

kolay değil
imgesiz dizelerle aşkı anlatmak Pia
kalbinin yanışını
issiz sokaklarda dolaştığın geceleri
didiştiğin kalemle kağıdı
bir çift koyu kahve gzn güzelliğini
kısacası çok zor Pia
bir gidişe şahitlik edip
içine düştüğün ateşi yandığına inandırmak
.....

yine buradayım Pia
salkım saçak karşındayım yine
glgene sğınıyorum vaktin bu diliminde
kışa tutulu yüreğim
titriyorum her nefesimde
haydi a dallarını
rt yapraklarını üstüme Pia
sğınayım bakışlarına
serçelerin
ınar ağacına sığındığı gibi

.....

düşle gerçek arası
karanlık yollardan geçiyor
karanlık sulardan içiyorum Pia
ruhum kızılca kıyamet...

.....

kan uykulardayım Pia
uzanmış yatıyorum boylu boyunca
omuzlarımın arasında İki kör kurşun izi
bir bozdoğan kuşu dönüyor gökyüzünde
karıncalar birikiyor
toprağa süzülen kanım üstüne

her şeyi görüyorum
herkesi duyuyorum Pia
ama beni ne gören
ne de dilimden dökülen sözcükleri duyan var

İçim boşalıyor Pia
Hava da kararıyor üstelik
Son kez dokunmak istiyor
göz bebeklerim
senin gözbebeklerine...

tenimi terk ediyor ruhum
annem tutsa da ellerimden
ışığı solan gözlerim seni bekliyor Pia

çıkıp gelirsin değil mi?..
izin vermezsin gözlerimin hep açık kalmasına